

MEDICINAE CANDIDATO
DIGNISSIMO
IOAN. CHRISTIANO KLETT

HONORES ACADEMICOS GRATVLATVR

G. CH. SIEBOLD, D. MED. P. P.

*S*iquid splendoris illustres Academiae non solum ex ipsis Academicarum Antistitibus Professoribusque, ac ex ipsis, quales fouent, Discipulis atque Auditoribus percipiunt, id ipsum quidem percepimus ex TE; a tribus enim abhinc annis, ex quo tempore nostram, disciplinis optimis iam tum iuuenis ornatissimus, animo ingenioque pari, salutasti IULIAM, indefesum TE habuimus non solum Auditorem, verum & vlla non instituta, quae discendi cupidis nostra suppeditat IULIA, quaeque e re esse TVA potuerunt, intacta reliquisti; veritatem, qua nil posuisti sanctius, ubique non tam sequutus, ac inter ipsos veritatis amplexus, strenuus veri bonique censor. Quo factum est, ut, quum auctoritatis vetustatisque formulas, falso pro sapientiae locis passim vendidatas, illico abdicaueris, huic potissimum, quod in vnaquaque re verum esset, rationique, intra iustos sapientiae limites redactae, accommodatum atque consentaneum, studeres, singulaque prius quam emol-

liri potius animum, ac conuinci passus esses, ad exactam ratiocinii trutinam reuocares, nec aliter nisi conuictus disquisitionum palaestras relinqueres, veriora docentibus cederes! raro equidem exemplo empiricas, quam vocem miriori hic sensu sumi aequos verum arbitros, non est, ut admoneamus, medicinae disciplinas, quasi in singulis palmam vindicaturus TIBI, pertractasti, peruoluisti, iterum iterumque reuoluisti; ast integrum emensus iter, metam propositam, tot inter cursores praeclaros TVIque coaetaneos, non solum es assequutus, sed vltro excurristi, aequo trito tramite paululum deflectens, recondito studiorum generi animum horulasque subsecinas dicasti, neque id ipsum doctrinae subtilioris genus primoribus veluti labris prae-libasti, verum omnino deuouisti TE. Quo autem in excolenda aliqua disciplina remotiore operam TE perdidisse nullam commonstrares, nouam nostri aevi philosophandi rationem in alienum tellus transferre, ususque vertere in medicos tentasti, eumque in finem Specimen isthoc inaugurale, singulare, TIBI quasi proprium priuumque, totumque TVVM exarasti. Vtinam in eos artis profectus, quales moliris TV! Ita vale, & fruere otis, quae Maecenas TIBI parauerit TVVS, qualiaque sunt data paucis, in artis amplificandae incrementa!

Quod in
varia
tiones occu
usque Phi
influxu or
caeteroqu
sophiam
gradum pla
sarium eue
stigandis n
mum mani
te KANTIV
principem,
scendae reru
tura facultat
atum, confite
enim hucusq
qua, quoru
scem mentis
rat, eodem K
naturae uolun